

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoP/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6318200312
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6318200312.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivicy Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci navrhovateľa F. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., C. H. XXX/XXX, proti odporkyni 1/ E. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX a 2/ maloletej E. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, v konaní zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno, v konaní o zapretie otcovstva, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 6Pc/3/2018-75 zo dňa 04.12.2018, takto

rozhodol:

- I. Odvolanie navrhovateľa o d m i e t a.
- II. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že F. D., nar. XX.XX.XXXX, t. j. navrhovateľ nie je biologickým otcom maloletej E. T., nar. XX.XX.XXXX dieťaťa matky E. T., nar. XX.XX.XXXX. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd konštatoval, že napriek tomu, že navrhovateľ otcovstvo voči maloletej E. T., nar. XX.XX.XXXX pôvodne uznal, na základe znaleckého dokazovania však bolo jeho otcovstvo vylúčené. V zmysle § 93 ods. 1 Zákona o rodine návrhu vyhovel a určil, že navrhovateľ nie je biologickým otcom maloletej.

2. O trovách konania rozhodol okresný súd v zmysle § 53 Civilného sporového poriadku s odôvodnením, že úspešný navrhovateľ si v konaní neuplatnil náhradu trov konania, preto mu ju súd nepriznal.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že i keď tvrdil a trval na tom, že nie je otcom maloletej, požiadal, aby sa vykonal súdnoznalecký test DNA, kde sa potvrdilo a vylúčilo jeho otcovstvo voči maloletej. Na základe toho navrhol, aby súd „uložil povinnosť obžalovanej, aby mu uhradila odškodné vo výške 60,- Eur“. Okresný súd prostredníctvom vyššej súdnej úradníčky oznámil navrhovateľovi, že z jeho podania - odvolania nie je zřejmé a jednoznačné, čoho sa týmto podaním doručeným okresnému súdu dňa 08.01.2019 domáha, nakoľko napriek tomu, že podanie je označené ako odvolanie, je obsah tohto podania sporný, ak predmetným rozsudkom bolo jeho návrhu vyhovené v celom rozsahu. Okresný súd navrhovateľa vyzval, aby sa vyjadril, či svoje podanie, ktoré označil ako „odvolanie“ mienil skutočne ako odvolanie proti rozsudku alebo len ako vyjadrenie vo veci, prípadne či ním mienil podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku a ak áno, je potrebné uviesť, proti ktorému konkrétnemu výroku rozsudku.

4. Na uvedené oznámenie navrhovateľ nereagoval, v dôsledku čoho mu okresný súd zaslal uznesenie č. k. 6Pc/6/2018-91 zo dňa 13.03.2018, ktorým ho opätovne vyzval, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia oznámil, či podanie označené ako „odvolanie“ mienil ako odvolanie a ak áno, aby ho doplnil a opravil tak, že uvedené podanie opätovne zašle okresnému súdu so všetkými náležitosťami odvolania v zmysle § 363 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte „C.s.p.“), a to doplnené o tieto náležitosti:

- v akom rozsahu napáda rozsudok okresného súdu,
- odvolacie dôvody, teda v čom vidí nesprávnosť napadnutého rozhodnutia alebo postupu súdu,
- čoho sa domáha, teda ako navrhuje, aby odvolací súd rozhodol.

Okresný súd zároveň navrhovateľa poučil, že ak písomné podanie nebude v stanovenej lehote doplnené a opravené v zmysle tohto uznesenia, súd ho predloží odvolaciemu súdu na rozhodnutie v zmysle § 386 C.s.p.

5. Navrhovateľ ani na uvedené uznesenie, ktoré mu bolo riadne doručené nereagoval.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), skúmal podmienky odvolacieho konania.

7. Podľa § 386 písm. b) C.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou

8. Podľa § 386 písm. d) C.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

9. V civilnom sporovom konaní platí zásada, že ten, komu bola rozhodnutím spôsobená ujma, má právo na riadne opravné konanie, ktoré je iniciované podaním riadneho opravného prostriedku, ktorým je odvolanie. Toto právo však nie je bezvýnimčné, preto zákon podmieňuje vykonanie odvolacieho konania naplnením tzv. procesných podmienok prípustnosti odvolania. Preto je prvotnou úlohou odvolacieho súdu prv, než pristúpi k posudzovaniu dôvodnosti podaného odvolania z jeho vecnej stránky posúdiť, či odvolateľ splnil všetky zákonom vyžadované podmienky, ktoré odvolaciemu súdu umožnia odvolanie meritórne prejednať. Ak tomu tak nie je, rozhodne o odmietnutí odvolania bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

10. Jednou z vyššie uvedených podmienok prípustnosti odvolania je aj procesná legitímácia odvolateľa. Subjektívna procesná legitímácia odvolania na podanie odvolania vyplýva z ustanovení § 359 až 361 C.s.p. Osobou oprávnenou podať odvolanie je v prvom rade tá strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Podmienkou subjektívnej prípustnosti odvolania je existencia ujmy spôsobenej napadnutým rozhodnutím. Túto ujmu je potrebné posudzovať výlučne z hľadiska procesného, pričom sa musí vychádzať z výroku rozhodnutia napadnutého odvolaním. Ujma môže mať podobu formálnu, ktorá sa navonok prejavuje v odlišnosti napádaného výroku rozhodnutia od posledného návrhu sporovej strany vo veci samej v jej neprospech. Ujma však môže mať aj povahu materiálnu, a to vtedy, ak rozhodnutie znevýhodňuje odvolateľa alebo zhoršuje jeho právne postavenie. Pokiaľ však odvolací súd dospeje k záveru, že takáto ujma sporovej strane nevznikla, odvolanie odmietne.

11. Z obsahu spisu, ako aj z podania navrhovateľa, ktorý svoje podanie označil ako „odvolanie“ je zrejmé, že ide o subjektívnu procesnú legitímáciu odvolateľa, ktorá v tomto prípade naplnená nebola. Sám navrhovateľ podal žalobu o zapretie otcovstva a výrokom napadnutého rozhodnutia bolo určené, že navrhovateľ biologickým otcom maloletej E. T. nie je, teda navrhovateľovi bolo vyhovené vo veci samej v celom rozsahu. Nemožno preto mať za to ani z obsahu podania, ktoré navrhovateľ označil ako „odvolanie“, že by na jeho strane došlo k formálnej, či materiálnej ujme napadnutým rozhodnutím.

12. Napriek vyššie uvedenému okresný súd sa pokúsil odstrániť vady podania - odvolania navrhovateľa, na základe čoho mu zaslal uznesenie Okresného súdu Brezno č. k. 6Pc/3/2018-91 zo dňa 13.03.2018, v ktorom mu jasne, zrozumiteľne vysvetlil ako má podané „odvolanie“ opraviť a doplniť, aby na jeho základe mohlo dôjsť k vecnému prejednaniu odvolania. Uvedené uznesenie sa vzťahovalo najmä k rozhodnutiu okresného súdu, a to jeho vo výroku, ktorým navrhovateľovi nebola priznaná náhrada trov konania, a to napriek tomu, že náhradu trov konania si navrhovateľ neuplatnil, avšak v tomto rozsahu, t. j. v rozsahu, ktorým mu náhrada trov konania nebola priznaná bolo možné konštatovať, že podmienka subjektívnej prípustnosti odvolania bola splnená. Aj vo vzťahu k tomuto výroku však meritórne prejednané môže byť iba také odvolanie, ktoré obsahuje osobitné náležitosti v zmysle § 363 C.s.p., na ktoré v uznesení okresného súdu, ktoré bolo navrhovateľovi doručené, bolo riadne poukázané. Nedostatok alebo absencia náležitostí odvolania zakladá povinnosť súdu prvej inštancie pokúsiť sa postupom podľa § 373 ods. 1 o ich doplnenie alebo odstránenie vád odvolania. Tento postup bol splnený a zároveň bol navrhovateľ poučený o tom, že v prípade, ak jeho podanie neopraví, resp. nedoplní, môže odvolací súd jeho odvolanie odmietnuť.

13. Odvolací súd zvažil, či by prípadné rozhodnutie o odmietnutí odvolania z dôvodu neodstránenia väd nebolo ovplyvnené nadmerným formalizmom, avšak uvedené je vylúčené, nakoľko už zo samotného podania navrhovateľa, ktoré nazval odvolaním, možno nepriamo vyvodiť, že sa ním mienil domôcť „odškodnenia“ za to, že napriek tomu, že tvrdil a trval na tom, že nie je otcom maloletej, bol vykonaný súdnoznalecký test DNA, pretože matka maloletej ho „obvinila“ a určila za biologického otca, i keď tvrdil, že ním nie je. Keďže navrhovateľ na výzvu a ani na uznesenie, ktoré mu riadne doručené zo strany okresného súdu na opravu a doplnenie odvolania nereagoval, ako aj vzhľadom na samotný obsah podania je nutné konštatovať, že odvolateľ napriek výzve súdu prvej inštancie vady odvolania neodstránil a pre tieto nie je možné v odvolacom konaní pokračovať.

14. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody preto odvolací súd napadnuté odvolanie podľa § 386 písm. b), d) C.s.p. odmietol.

15. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania postupoval odvolací súd v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 53 C.m.p. Dôvodom takéhoto postupu je skutočnosť, že Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitnú úpravu rozhodovania o trovách odvolacieho konania v prípade, ak je odvolanie odmietnuté. Samotné ustanovenie § 396 ods. 1 C.s.p. odkazuje na použitie ustanovení o trovách konania pred súdom prvej inštancie.

16. Podľa § 53 C.m.p. v konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veci notárskych úschov môže súd priznať náhradu trov konania účastníkom, ktorí mali vo veci úspech proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať.

17. Je zrejmé, že navrhovateľ si v konaní pred súdom prvej inštancie, ale ani v odvolacom konaní náhradu trov konania napriek tomu, že bol úspešný neuplatnil a z obsahu spisu ani nevyplýva, že by bol povinný akékoľvek trovy konania platiť. Na základe tejto skutočnosti preto odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).